Zmŕtvychvstanie mŕtvych

Category: počiatky učenia o Kristu
written by Drahoslav Vajda | 1. júla 2026

Čo Písmo učí o zmŕtvychvstanie mŕtvych

Úvod do učenia

Prvé štyri *učenia počiatkov o Kristovi* z listu Židom 6:1-2 (*pokánie z mŕtvych skutkov, viera v Boha, učenia o krstoch a kladenie rúk*) sa týkali nášho časného života. Predmetom ostávajúcich dvoch učení (*zmŕtvychvstanie mŕtvych* a *večný súd*) sú však už udalosti odohrávajúce sa pri prechode z existencie v časnosti do existencie vo večnosti.

Na prahu večnosti

Teraz ako stvorené materiálne bytosti existujeme v zemskom tele (1. Korintským 15:40) v priestore a čase. Tento spôsob časnej existencie je nám vlastný. Máme ťažkosti predstaviť si iný spôsob existencie. Vo večnosti budeme jestvovať iným spôsobom. O tomto spôsobe existencie vieme len toľko, koľko o nej zjavil Boh vo svojom zapísanom slove, v Písme. Bude to existencia v oslávenom nebeskom tele (1. Korintským 15:40 a 1. Jánov 3:2).

Na prahu večnosti jestvujú pre nás neznáme veci, o ktorých ani Písmo neodhaľuje vôbec nič alebo len veľmi málo. Dve veci sú však jasne zjavené. Sú to: *vzkriesenie mŕtvych* a *večný súd*. Všetci ľudia budú vzkriesení. *„Lebo ako v Adamovi všetci zomierajú, rovnako tak i v Kristovi všetci budú oživení“* (1. Korintským 15:22). Tak ako je smrť pre Adamov pád údelom všetkých ľudí, tak aj vzkriesenie z mŕtvych je rovnakým Božím ustanovením pre všetkých. *„A ako je uložené ľuďom raz zomrieť, a potom súd…“* (Židom 9:27). Z ustanovenia smrti a vzkriesenia je len jeden druh výnimky. Tí, ktorí nezomrú, nebudú musieť byť vzkriesení. Tak je to uvedené v 1. Korintským 15:51-53: *„Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby.“* Výraz *všetci neusneme* (*neumrieme*) sa týka spasených, ktorí v dobe Kristovho návratu pre jeho Cirkev budú naživе. Títo nezomrú, ale budú razom premenení do nových oslávených tiel. Okrem nich Písmo hovorí ešte o dvoch mužoch, ktorí odišli do Božej prítomnosti bez toho, aby okúsili smrť. Sú nimi Enoch a Eliáš.

Isté je, že tí, ktorí nezomreli alebo nezomrú, nebudú musieť byť vzkriesení z mŕtvych. Rovnako isté je, že tí, ktorí zomreli alebo zomrú, budú vzkriesení z mŕtvych. Potom pre všetkých ľudí bude nasledovať súd. Budú však rôzne súdy a ich účel bude rozdielny. Týmto sa budeme podrobnejšie zaoberať v článkoch o *večnom súde*. Zatiaľ môžeme podľa Písma konštatovať, že všetci zomrelí budú

vzkriesení a všetci ľudia sa postavia pred nejaký druh Božieho súdu (Židom 9:27). Toto je uvedené v Písme nasledovne: „*Boh teda prehliadol časy nevedomosti, ale teraz zvestuje ľuďom, všetkým všade, aby činili pokánie, pretože ustanovil deň, v ktorom bude súdiť celý svet v spravodlivosti v osobe muža, ktorého určil nato, a podáva všetkým ľuďom vieru vzkriesiac ho z mŕtvych*“ (Skutky 17:30-31). Rovnako z Písma vieme, že najprv bude vzkriesenie a potom súd. Vzkriesenie je pred súdom a len takéto poradie Písmo predkladá. Týmto sme sa dostali k otázke:

Ktorej zložky ľudskej bytosti sa vzkriesenie týka?

Písmo ukazuje, že človek ako živá bytosť sa skladá z troch zložiek: z tela, duše a ducha. Hovoria o tom nasledovné miesta: „*A on sám, Boh pokoja, nech vás ráči celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus*“ (1. Tesalonickým 5:23) a „*Lebo slovo Božie je živé a účinné a ostrejšie nad každý meč dvojsečný, a prenikajúce až do rozdelenia duše a ducha, kĺbov a špikov a spôsobné posúdiť myšlienky a mysle srdca*“ (Židom 4:12). Oba verše hovoria to isté o zložení ľudskej bytosti. Výraz *kĺby a špiky* reprezentuje fyzické telo. Môžeme konštatovať, že človek je v Písme zjavený ako trojjediná bytosť. Jedna bytosť a pritom je zložená z troch zložiek – z ducha, duše a tela.

V 1. Mojžišovej 2:7 sa píše o stvorení človeka: „*A Hospodin Boh utvoril Adama, človeka, vezmúc prach zo zeme a vdýchol do jeho nozdier dych života, a človek sa stal živou dušou*.“ Tu čítame, že človek ako živá bytosť pochádza z dvoch zdrojov. Hmotná (fyzická) časť, jeho telo, je učinená z prachu zeme. Nehmotná, neviditeľná časť človeka má pôvod v dychu všemohúceho Boha Stvoriteľa. V tomto verši je neviditeľná časť človeka nazvaná *duša.* Na niektorých miestach Písma je nehmotná časť ľudskej bytosti nazvaná *duša* a na iných *duša* a *duch* aniekde iba *duch* (napr. v Kazateľ 12:7*)*. *Duša* a *duch* nie je to isté, nie sú totožné, ale sú nerozlučne a neoddeliteľne spojené a tvoria jeden nehmotný, neviditeľný celok. Pre účel našej úvahy o vzkriesení mŕtvych v ďalšom ostaneme len pri tomto konštatovaní. Hmotná (fyzická) časť, *telo* človeka, pochádza zo zeme, zdola. Nehmotná a neviditeľná časť, *duša* (duša a duch), pochádza od Boha, zhora.

Čo sa deje v okamihu smrti?

V okamihu smrti sa nehmotná zložka človeka oddelí od jeho hmotnej časti – uvoľní sa z tejto „hlinenej nádoby“, ktorou je jeho telo. Fyzické telo je po smrti pochované – vráti sa späť do zeme, odkiaľ bolo vzaté (1. Mojžišova 3:19). Je to ľudské telo, ktoré stratí svoju formu, podobu, keďže sa rozloží na pôvodné (chemické) prvky, na „prach“.

V Písme sa však nedočítame, že by sa podobný proces, aký sa udeje s hmotným (fyzickým, viditeľným) telom, po smrti udial aj s jeho neviditeľnou, nehmotnou zložkou – jeho dušou a duchom. Obe nehmotné zložky ako jeden celok existujú v plnej svojej funkcii aj naďalej. Čítame o tom napr. v knihe Kazateľ 3:19-21, 12:7 a v 2. Korintským 4:18. Po smrti je neviditeľná (večná)

zložka človeka (odteraz ju budeme nazývať jednoducho *duch*) uvoľnená z tela a vracia sa k Bohu a jeho hmotná (dočasná) zložka sa vracia na miesto, odkiaľ bola vzatá, rozkladá sa, mení sa na prach.

Otázkou, čo sa deje s *duchom* človeka medzi smrťou a vzkriesením (a následným súdom), sa na tomto mieste nebudeme podrobnejšie zaoberať. Obmedzíme sa len na dve poznámky:

1. Po fyzickej smrti duch človeka nezaniká, len vstupuje do nového, odlišného spôsobu existencie, pričom si zachováva svoju plnú funkčnosť.

2. Duch spasených (ospravedlnených, vykúpených) a duch bezbožných (neospravedlnených) odchádzajú na odlišné miesta. Vysvetľuje to sám Pán Ježiš Kristus v Lukášovi 16:19-31.

Čo sa udeje pri vzkriesení?

Uvážili sme už, že vzkriesenie je pred súdom. Písmo o súde zjavuje, že súd každého človeka (Skutky 24:15; Ján 5:29) bude pred Bohom prebiehať podľa toho, čo kto učinil, pokiaľ bol vo svojom fyzickom tele, pokiaľ bol na tejto zemi, pokiaľ existoval v prítomnom časopriestore (Kazateľ 11:9, 12:14; Matúš 12:36-37; Rímskym 2:14-16; 2. Korintským 5:10). Preto pred tým, ako sa každý jeden človek postaví pred záverečné zhodnotenie svojho života (pred Boží súd), musí byť vzkriesený.

> *Lebo to, čo bolo nemožné zákonu, nakoľko bol slabý skrze telo, to vykonal Boh pošlúc svojho Syna v podobnosti tela hriechu a príčinou hriechu a odsúdil hriech v tele…*
>
> Rímskym 8:3